

Till enkät
i Sv. J.

Vi ~~sitter och~~ samlar väldiga högar av vapen som hastigt föråldras, vi planerar och organiserar och försöker skydda oss - om något skulle hända.

Men något händer varje dag. Mänskligheten för i dag, varje dag, ett fruktansvärt bittert krig mot hunger och sjukdomar, ett krig som kräver mångdubbelt fler offer än något storkrig världen hittills upplevt. Men i det kriget är de mänskliga resurserna mycket begränsade och otillräckliga.

Vi svenskar offrar ^{i år} (var och en (åldringar och barn inräknade) 385 kronor på vårt ~~eget skydd~~ ^{försvar} och 3 kronor för att avhjälpa världens nöd (siffrorna gäller skattemedel).

Vår hållning är klart defensiv, vi väntar och rustar. Men om vi skulle kunna avstå ett års kostnader för vårt eget (ändå otillräckliga) försvar skulle vi säkert kunna utrota en sjukdom som malaria - som kräver närmare tre miljoner människoliv varje år. Några år senare skulle genom en sådan åtgärd fler människor ha räddats än hela Sveriges befolkning.

Fredssträvandena (och pacifismen) i dag måste ha offensiv karaktär. Vi kan inte fortsätta med att bara dra oss undan, neka att besudla oss och sitta och slicka på våra ömtåliga privatsamveten. Vår traditionella neutralitet har haft alltför mycket av en åskådarattityd.

I dag kan vapen och rustningar inte längre skydda oss. "För närvarande och inom överskådlig framtid finns inga aktiva försvarsmedel som kan ge befolkningen tillräckligt skydd mot följerna av flyg- och robotanfall med kärnvapen" (ÖB). "Det måste uppriktigt erkännas att det f.n. inte finns några medel att förse befolkningen i detta land med tillräckligt skydd mot följerna av ett anfall med kärnvapen" (Engelska vitboken).

Vapen räcker inte. Det kan skrämja oss - men också lösgöra oss ur vår fruktan. Det kan driva oss ut ur de skräckens hål där vi gömt oss länge nog, hjälpa oss fram till solidaritet med världens lidande miljoner.

Genom att satsa våra försvarsmiljoner på internationell hjälpverksamhet kan vi visa på en väg mot framtid och hopp

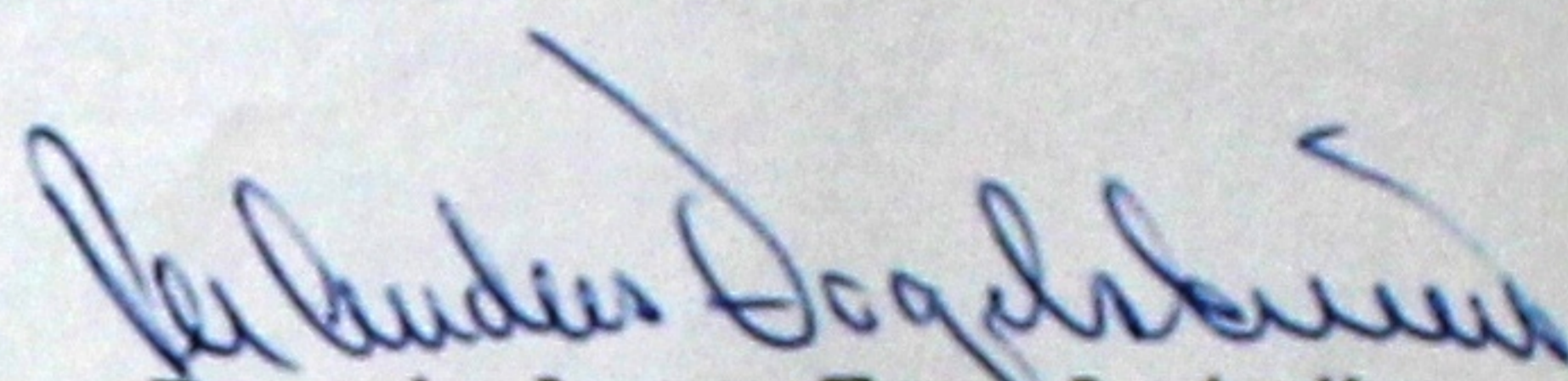

- och världens tacksamhet ska bli oss ett starkare skydd än det otillräckliga militära försvar som vi nu har eller kan skaffa oss.

Vi har varit militära defaitister länge nog. Nu kan det vara dags att gå till offensiv för freden och framtiden.

En svensk atombomb (färdig 1968) kostar lika mycket som fem kompletta barnsjukhus i Etiopien. Ett reoplan lika mycket som ^{den} medicin som kan rädda två och en halv miljon malariasjuka människor.

Är det så svårt att välja? Sitter vi så fast i vår skräck att vi inte vågar vända oss ifrån illusionen om vapens skydd?

Per Anders Fogelström